

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

НАЙВАЖЛИВІ СПРАВИ Дванадцята Неділя після П'ятидесятниці

THINGS OF PRIME IMPORTANCE Twelfth Sunday after Pentecost

CHOSSES D'UNE IMPORTANCE PRIMORDIALE Douzième Dimanche après la Pentecôte

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Цікаво відзначити ті справи, про яких Св. Апостол Павло, у сьогоднішньому Апостолі (I Коринтян 15:1-11) заявляє, що вони - першорядного значення: «...що Христос був умер ради наших гріхів за Писанням, і що Він був похований, і що третього дня Він воскрес за Писанням, і що з'явився Він Кифі [Петрові], потім Дванадцятьом».

Ці важливі справи, по суті, передає нам Символ Православний Віри, якого проголосили перші два Вселенські Собори, що відбулися у місті Нікеї (сьогодні Ізник) і Константинополі (нині Стамбул) у Малій Азії (нині Туреччина) у роках 325 і 381. Цей Символ Віри є життєво важливим для нас у нашому житті в Христі. Преподобний Серафим Саровський включив його до трьох Молитов, яких православний Християнин *абсолютно* повинен вимовляти кожного дня, передбачаючи час, коли стане дуже важко для Християн знайти час для регулярного молитовного правила [перша, це «Отче наш», яку, він сказав, слід казати тричі на честь Святої Тройці, а друга – та, що починається привітанням Архангела Гавриїла до нашої Матері Марії (Лк. 1:28): «Богородице Діво, радуйся...»] .

Чому ці питання мають таке велике значення? Саме через спасаючу вістку, яку вони передають. Що Христос помер за гріхи наші, говорить нам, що ми, люди - не забуті в цьому величезному всесвіті. Навпаки, є доброзичлива увага, яка постійно направлена до нас, щоб допомогти і врятувати нас від багатьох зол, які нападають на нас, жахливі наслідки гріха - власного та інших . Христос прийшов на землю, щоб врятувати нас, померши за наші гріхи. А як же Його смерть рятує нас? Є багато відповідей на це питання, і добрим є, щоб ми знаходили й розмірковували їх.

Ось лише одна: смерть Христа є найвищим вираженням любові й турботи Бога по відношенні до нас. Ісус прийшов, щоб принести нам, показати нам, скупати нас у пречудній любові Бога, якої Він є унікальним, остаточним і вічним втіленням. Ми можемо жити в свідомості цієї любові. Ми можемо радіти нею. Ми можемо відкрити наші серця і уми до неї, так щоб вона стала нашою власною основною реальністю. Ми можемо стати джерелом, з якого вона тече до інших, перетворюючи світ і нас самих разом з ним.

А коли ці речі, яких ми віримо і сповідуємо зростають і набирають основне значення у нашому житті, тоді сама смерть перетворюється для нас, бо ж Христос переміг смерть Своєю смертю, воскрес на третій день і явився Своім Учням - одного разу, *більш чим 500* з них! Він показав їм, що Він справді переміг смерть і приніс нову еру в житті людства. І коли ми збираємося разом, щоб звершати Божественну Літургію, саме серце православного Християнського Богослужіння , то ми можемо пережити цей чудовий досвід тих первісних послідовників Христа , встановивши, що воскреслий Господь дійсно поміж нас, даючи нам силу та мудрість жити радісним, вартісним життям, яке є благословенним... і благословенням.

**THINGS OF PRIME
IMPORTANCE**
*Twelfth Sunday after
Pentecost*

**CHOSSES D'UNE
IMPORTANCE
PRIMORDIALE**
*Douzième Dimanche
après la Pentecôte*

It is interesting to note the things which St. Paul, in today's Epistle (I Corinthians 15:1-11), declares to be of prime importance: "...that Christ died for our sins according to the Scriptures, and that He was buried, and that He rose again the third day according to the Scriptures, and that He was seen by Cephas [Peter], then

Il est intéressant de noter les choses que Saint Paul, dans l'Épître d'aujourd'hui (I Corinthiens 15:1-11), déclare être d'une importance primordiale: «...que Christ est mort pour nos péchés, selon les Écritures; qu'Il a été enseveli, et qu'Il est ressuscité le troisième jour, selon les Écritures; et qu'Il est apparu à Céphas

by the Twelve”.

These important things are essentially repeated in the Creed, the Orthodox Symbol of Faith which was proclaimed by the first two Ecumenical Councils held in the cities of Nicaea (today Iznik) and Constantinople (today Istanbul) in Asia Minor (today Turkey) in the years 325 and 381. This Symbol of Faith is vital to us as we live our daily lives in Christ. St. Seraphim of Sarov named it among the three prayers which are *absolutely* indispensable for an Orthodox Christian to pray each and every day, in the times he foresaw when it would become very difficult for Christians to find time to keep a regular Rule of Prayer [the first is the “Our Father”, which he said ought to be said thrice in honour of the Trinity, and the second is the one beginning with Archangel Gabriel’s greeting to our Mother Mary (Luke 1:28): “Rejoice, O Virgin, Theotokos”].

Why are these matters of such great importance? It is because of the saving message they convey: that Christ died for our sins tells us that we, humans, are not forgotten in this vast universe. No indeed, there is a benevolent attention continually directed towards us to help and save us from the many evils which attack us, the terrible consequences of sin – our own and that of others. Christ came to earth to save us by dying for our sins. How does His death save us? There are many answers to this question and it is good to discover and meditate upon them.

Here is just one: Christ’s death is the ultimate expression of God’s loving concern for us. Jesus came to bring us, to show us, to bathe us with the

[Pierre], puis aux Douze».

Ces choses importantes sont essentiellement reprises dans le Credo, le Symbole de la Foi Orthodoxe qui a été proclamée par les deux premiers Conciles œcuméniques convoqués dans les villes de Nicée (Iznik aujourd'hui) et de Constantinople (aujourd'hui Istanbul), en Asie Mineure (aujourd'hui la Turquie) dans les années 325 et 381. Cette Symbole de la Foi est essentielle pour nous dans notre vie quotidienne dans le Christ. Saint Séraphin de Sarov l’a nommé parmi les trois Prières qui sont *absolument indispensables* pour un Chrétien orthodoxe à prier chaque jour, à l’époque il prévoyait quand il serait devenu très difficile pour les Chrétiens de trouver du temps pour garder une règle ordinaire de la Prière [la première est le «Notre Père», qu’il a dit il faut en dire trois fois en l’honneur de la Trinité, et la seconde est celle qui commence avec la salutation de l’Archange Gabriel à notre Mère Marie (Luc 1:28) : " Réjouis-toi, ô Vierge, Theotokos...»] .

Pourquoi ces questions portent une telle importance? C’est à cause de ce message salvifique qu’ils véhiculent. Que le Christ est mort pour nos péchés nous dit que nous, les humains, ne sommes pas oubliés dans ce vaste univers. Non, au contraire, il ya une attention bienveillante continuellement dirigée vers nous pour nous aider et nous sauver de nombreux maux qui nous attaquent, les terribles conséquences du péché - le nôtre et celui des autres. Christ est venu sur terre pour nous sauver en mourant pour nos péchés. Comment ça Sa mort nous sauve? Il ya plusieurs réponses à cette question et il est bon

amazing love of God, of which He is the unique, ultimate and eternal incarnation. We can live in the knowledge of this love. We can rejoice in it. We can open our hearts and minds to it, so that it becomes our own prime reality. We can become channels by which it flows out to others, transforming the world and our own selves along with it.

As these things we believe and confess grow in their prime importance in our lives, why even death itself is transformed for us, for Christ conquered death by His death, rose on the third day and appeared to His Disciples – on one occasion, to *more than 500* of them at one time! He showed them that He had truly overcome death and brought a new age in the life of humanity. As we gather together to celebrate the Divine Liturgy, the very heart of Orthodox Christian worship, we can relive this wonderful experience of those early followers of Christ, finding that the risen Lord is indeed in our midst, giving us the energy and wisdom to live meaningful, joyous lives, that are both blessed and a blessing.

de les découvrir et d'en méditer.

Voici juste une: la mort du Christ est l'expression ultime de la sollicitude aimante de Dieu pour nous . Jésus est venu nous apporter, nous montrer, nous baigner avec l'amour extraordinaire de Dieu, dont Il est l'unique incarnation, ultime et éternel. Nous pouvons vivre dans la connaissance de cet amour. Nous pouvons nous en réjouir. Nous pouvons ouvrir nos cœurs et nos esprits à lui, afin qu'il devienne notre propre réalité primordiale. Nous pouvons devenir des canaux par lesquels il s'écoule vers les autres, en transformant le monde et nous-mêmes avec lui.

Comme ces choses auxquelles nous croyons et confessons grandissent dans leur prime importance dans nos vies, même la mort elle-même se transforme pour nous, car le Christ a vaincu la mort par Sa mort. Il est ressuscité le troisième jour et est apparu à Ses Disciples - à une occasion, à plus que 500 d'entre eux à un moment donné! Il leur a montré qu'il avait vraiment vaincu la mort et a apporté une nouvelle ère dans la vie de l'humanité. Quand nous nous réunissons pour célébrer la Liturgie Divine, le cœur même de culte Chrétien Orthodoxe, nous pouvons revivre cette merveilleuse expérience de ces premiers Disciples du Christ, en trouvant que le Seigneur ressuscité est en effet parmi nous. Il nous donne l'énergie et la sagesse de vivre une vie joyeuse et significative, à la fois bénie et une bénédiction.